మరోప్రపంచపు ఉషోదయం

"ఆ హిందీవాళ్ళుచూడు, ఎంచక్కా గజదొంగల్ని డాకూల్ని హీరోలను చేసి కథలు వ్రాస్తున్నారో? మీ తెలుగు రచయితలూ ఉన్నారు..." బాధగా దీర్ఘాలు తీసింది కథకుని "అంతరాత్మ"

"ఇప్పుడా డాకూలు గజదొంగటా మన వెంపు లేరుగా! వాళ్ళ కథలు వ్రాస్తే అవాస్తవికంగా ఉండవూ? హిందీ సినిమాలకు మల్లే" కథకుడు సంజాయిషీ చెప్పబోయాడు

"హ ... హ... హ ... " నవ్వి పోయింది "అంతరాత్మ". "గజ దొంగలు, డాకూలు పాతబడిపోయారా? హ...హ...హ...వాళ్లేమన్నా చింత కాయ పచ్చడేమిటోయి, పాతబడి పోవ డానికి! మధ్యప్రదేశ్ అడవుల్లో తప్ప

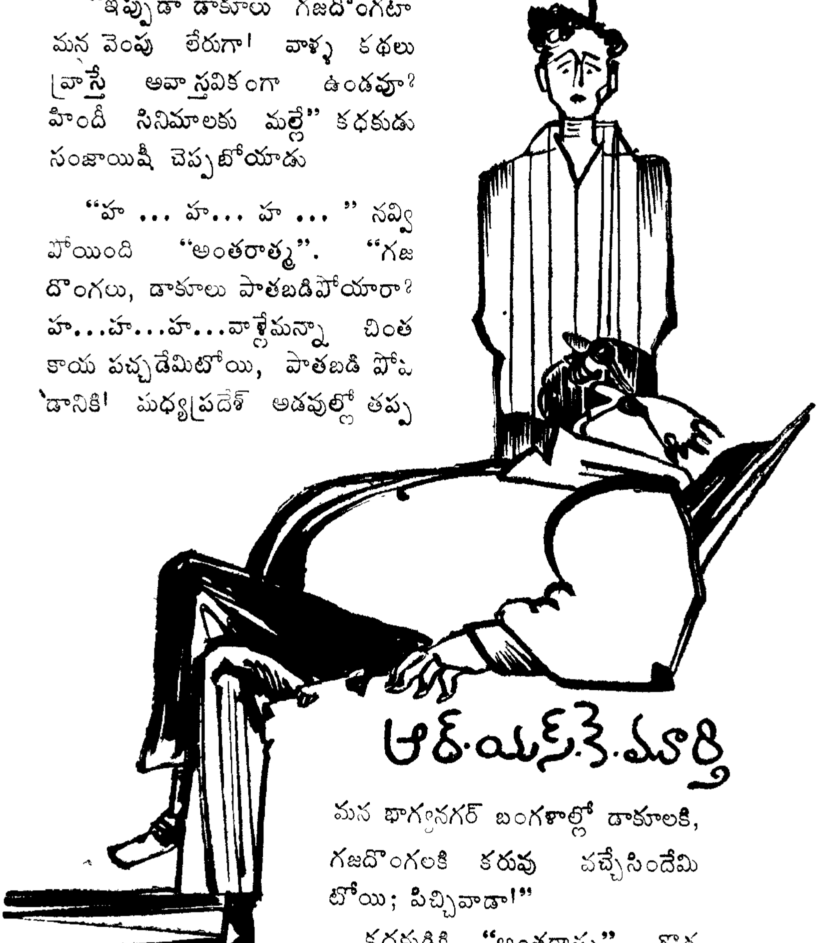

ఆర్.యస్.కె.మూర్తి

మన భాగ్యనగర్ బంగళాల్లో డాకూలకి, గజదొంగలకి కరువు వచ్చేసిందేమి టోయ్; పిచ్చివాడా!"

కథకుడికి "అంతరాత్మ" గొడ వేదో కొంత అర్థమైనట్లుంది. "అయితే

ఏవరి సంగతి నువ్వనేది? అసలైన డాకూలు; సిసలైన గజదొంగల సంగతి కాదా?" నిగ్గదీశాడు.. కథకుడు.

"నే నెప్పేది నిజమైన డాకూలు, అనుమానంలేని గజదొంగల సంగతే! నీలాంటి సామాన్యుల చుట్టూ పద్మ వ్యూహం పన్నిన సిసలైన సరుకు సంగతే చెప్తుంట! రాయి... వాళ్ళ కథలే రాయి. పాడు సెంటిమెంటల్ స్టఫ్ పదిలేయి." దండిగా ప్రోత్స హించింది. కథకుని "అంతరాత్మ".

* * *

"మార్నింగు సర్"

బెర్లినుపాంటు... గళ్ళచొక్కా... చేతికో స్మగుల్డువాచి అందంగా చురుగ్గా ఉన్న యువకుడు. బెరుగ్గా; అనీజీగా వచ్చి "ఆయన" ముందు నిలబడ్డాడు, అభివాదం చేస్తూ.. చీమ గొంతుతో, దోమ ధైర్యంతో.

"ఆయన"..! అంత పెద్దాయన! ఆయనేమో పేపరు చదవడంలోనే మునిగిపోయి కూర్చున్నాడు.

బెర్లినుకు పాలాకింకా తెలియనట్లే ఉంది... అంత పెద్ద బంగళాలో ఉంటూ ఇంతింత పెద్దకార్లలోతిరిగే "ఆయనలు" తాను మార్నింగుసర్ అన్నంత మాత్రాన ముఖమెత్తి చూడ రనీ. పన్నువిప్పి పలకరనీ. తమబోంట్ల మీద కృపా కటాక్ష వీక్షణాలుకుపించ రనీ. తెలియనితనంవల్ల కంగు తిన్నట్లు న్నాడు.. యువకుడు.

అబ్బ.. ఎంత పెద్ద బంగళనో! జామెట్రీని ధిక్కరించే ఆకారం. కోటీశ్వరుల్ని ధిక్కరించే వైభవం!

బంగళకంటె వైభవంగా ఉంది.. దానిచుట్టూ ఉన్న లాన్అంతకంటె అందంగాకూడ ఉన్నదా లాన్!

లాన్‌కంటె అందంగా ఉన్నాయి దాని మధ్యనిలిచిన సోఫాలు, కుర్చీలు. అందమేకాదు అవెంతో హుందాగా కూడా ఉన్నాయి.

ఆ కుర్చీ[illegible], సోఫా[illegible]కంటె[illegible] హుందాగా ఉన్నా[illegible].. వాటిలో కూరుకుపోయి; పేపర్లో మునిగి రాయిన "ఆయ[illegible]" [illegible] లను మించిన [illegible] జల్లుతున్నాడు.. [illegible] ప్రొద్దున్నే. ఏవో వాసనలు [illegible]; [illegible] ఉన్న వాసనలు. [illegible] వారికి చీమగొంతు తో దోమధైర్యంతో చెప్పిన "మార్ని[illegible] స[illegible]" [illegible] స్తుందా!

వినిపించదని [illegible], బెర్లిను వాలాకి.

చదువుకొంటున్న కొడుకుని భావి ఉద్యోగిగా ఊహించుకొని; తల్లి తండ్రులు కుట్టించి యిచ్చి బెర్లిన్‌లు చిరుగులు పడనంతవరకు యువకుల కిటువంటి వాస్తవాలు అర్ధంకావు. నిరు ద్యోగిగా స్థిరపడి పై జమాలో కి మారితేనేతప్ప వాళ్ళకీ విషయాలు వంట బట్టవు. అవునా?

కావటానికీ పెర్లిను వాలా మన కథలో హీరోనే! అయితేనేం అన్ని కుర్చీలు అక్కడుంటే తనను కుర్చో మని ఆయనెందుకు అనునయించడో ...పోనీ తానే ఒక కుర్చీలో ఎందుకు కూర్చోలేడో అర్థంకాలేదు. యువకునికి. అయోమయంలో ఆ బంగళవంకా; ఈ కుర్చీలవంకా చూస్తూ ఉండిపోయాడు. అసలైన డాకూలు; సిసలైన గజ దొంగల కథలో హీరో!

* * *

"అయ్యగారేదో తీరిగ్గా...హి... హి...హి..." నవ్వుతూ వచ్చి అంత లావు పెద్దాయన ముందు కుర్చీలో కూర్చున్నాడొక ఎర్రటి గండుచీమ లాంటి మధ్యాయన. అంతలావు శేడు గాపీ తెచ్చిన సంచి అకత లావుగావుంది.

అంతలావు సంచీవంక ఆశగా చూడ కుండా ఉండటం అంతలావు పెద్దాయ నకు చేతనైనట్లులేదు. ఎంతగా పేపర్లో మునిగిపోదామన్నా, కళ్లు సంచినికాదని కాగితాలను చూసేట్లులేవు. రక్తం వాసన తగిలిన తోడేలు పురాణాలు ప్రక్కన పెట్టినట్లు; పేపరు ప్రక్కకు వేసేశాడు- పెద్దాయన. ఎక్సురేకళ్ళుఏదో చూసేసినై.

"ఆ- అయితే మళ్ళీ పెద్దపనిమీదే వచ్చావన్నమాట" పేపరు వదిలినకళ్ళు పత్తికాయల్లా సంచిమీద విలిచిపోయినై.

"చిత్తం చిత్తం. పెద్దపనికాకపోతే తమదాకా...హి...హి...జిల్లాలోకరువు క్షామం ... కాటకం, తాండవించి ... ష్చ...ష్చ... తిండికిలేక త్రాగడానికి లేక జనాలు...అదే అల్లాడిపోతున్నారు. ప్రభువులవారు దయతలచి ఏదోఒకటి చెయ్యకపోతే...ష్చ...ష్చ" ఏవాక్యం పూర్తిచేయడం అలవాటు లేనట్లుంది- ఎర్రగండు చీవుకు.

[ప్రజలకోసం ఇట్లా తపిస్తున్న మానవుడు- కుర్రాయన... అదే పెర్లిన్ వాలా...మనసు కరిగిపోయింది.]

"ఏం చెయ్యాలంటావు; ప్రభువుల వారిని? కొంపతీసి ఏ ప్రాజెక్టులన్నా కట్టించి; సాగుబడి భూమి పెంచా లంటావా? కాపోతే గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ఏ పరిశ్రమలో పెట్టించి ఉద్యోగాలు పెంచమంటావో" పెద్దాయన వ్యంగ్యాలు విసిరారు.

"అమ్మమ్మ" ఎంతమాట...తమరు సెలవిచ్చినవన్నీ ... అవేవో శాశ్వత పరిష్కారాలు... అవన్నీ ఇప్పుడు... హ...హ...హ...ఇప్పటికేదో తాత్కా లిక సహాయం...అదే అదే ... రోడ్లు వేయించడం...రాళ్ళు కొట్టించడం... గంజికేంద్రాలు...ఏదో ఇట్లాంటివే... హి...హి..."

[చక్కటిఆలోచనే-సంతోషించాడు; పెర్లినువాలా]

"హ...హ...హ" అంతేకదా; కొంప దీసి ఈ కరువులు కాటకాలురాకుండా ఏమన్నా చెయ్యమంటున్నావేమో నను కున్నాను. రక్షించావు...హి...హి... హి..."

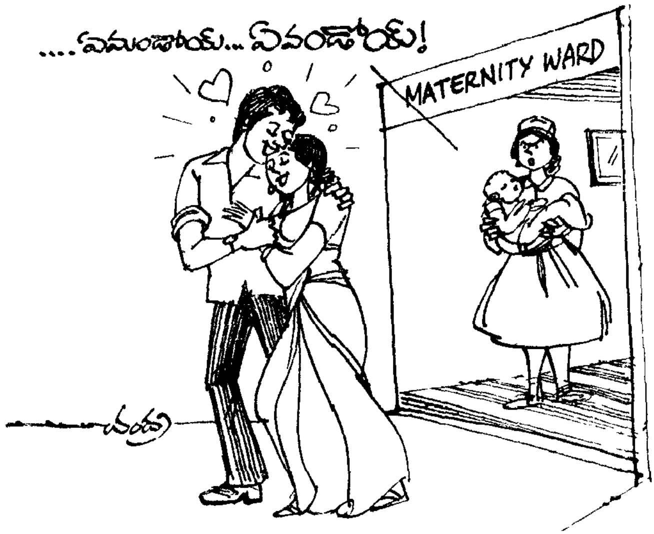

[నవ్వటం ఎందుకో అర్థంకాలేదు-హీరో యువకునికి. శాశ్వతంగామాత్రం ఈ సమస్యలకేదో పరిష్కారమార్గం ఆలోచించవద్దూ ?]

"చిత్తం...చిత్తం ..కరువులు లేక, కాటకాలులేకపోతే...హి...హి...హి .. మనం కటకట...ప్చ్...ప్చ్, మరైతే ప్రభువులకుచెప్పి ...హి...హి...హి" "నూటొక్క జిల్లా నాయకుడివి కదుటయ్యా ప్రభువులవారితో చెప్పటానికి మళ్ళీ నేనెందుకు ?"

"అమ్మమ్మ...ఎంతమాట...తమరు లేకుండా...హి ... హి ... హి"... "మరైతే ఏమాత్రం సాంక్షను కావాలంటావు?" "ఎంతబాబూ! జిల్లాకంతటికీ పదిలక్షలైతే..." "పదిలక్షలా? తే మరైతే? .. సంచీవంక సాభిప్రాయంగా చూశాడు పెద్దాయన. ఈసారి వాక్యం కత్తిరించడం ఆయన పంతైనట్లున్నద

"చిత్తం. చిత్తం. లక్షా పూరాగా... హి... హి ... హి..." "సర్లె, సర్లె అదంతా తర్వాత చూసుకుందాం" కర్చీఫుతో నాలిక తుడుచుకున్నాడు పెద్దాయన. పెద్దపులి నాలుకతో పెదవులు తుడుచుకున్నట్లు

ఇంతలో అక్కడికొచ్చాడు-సెక్రటరీ.

"ఇదిగో సీతాపతిగారూ, మన గోపాలయ్య అమ్మగారికోసం ధర్మవరం చీరలు...హి...హి... సంచి పట్టుకెళ్ళి అమ్మగారికి...హి...హి..."

(ఇందాకేదో లక్షా! పూరాగా అన్న

వాడు ఇపుడేమిటి-పట్టుచీరె అంటాడు! అర్థంరావేదు; యువకునికి.]

ఇంతలోనే...అతని కళ్ళకేదో రోగ మొచ్చినట్లు కప్పేసుకుపోయినట్లయింది.

* * *

అదో గుయ్యారపు గుహ. ఇంతంత మీసాలు... ఎర్రటికళ్ళు భయంకరంగా ఉన్న డాకూ నాయకుడు. విలాసంగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఇదేమిటి వాన్‌లో ఉండవలసిన అందమైన; సోఫా ఆయన కుర్చీలు గుహలో ఉన్నయ్యేమిటి?

"జీ సర్దర్...పరిగణా అంతా కొల్ల గొట్టుకొచ్చాం. హ ... హ ... హ... లక్ష పట్టేశాం, సర్దార్...అబ్బ జనాలు ఎంత బాగా ఏడ్చారనుకున్నారు సర్దార్! తిండికి లేదని...కరువని...కాటకమని హ...హ...హ...ఇదిగో సర్దార్ లక్ష పూరాగా...హి...హి...హి..."

ప్రక్క-వాడొచ్చి అందుకున్నాడు

అదేమిటి ప్రక్క-వాడు సీతాపతిలా ఉన్నాడే!

* * *

"మరైతే నేను వస్తాను బాబూ. ఈ కుర్రాయనెవరో ఇందాకటినుంచీ..." ఎర్రగండుచీమ; ఇంకో వావాక్యం కత్తిరించేస్తున్నాడు.

"అబ్బాయి మనవాడేలే. నువ్వెళ్ళిరా" మధ్యాయనను పంపించిన పెద్దాయన అప్పటికి కుర్రాయనవంక పంక చూశాడు.

"ఆ ఏమిటోయి నువ్వా సుబ్బయ్య కొడుకువిగదూ! డాక్టరీ అయ్యావటగా?"

ఓరినీ; ఇంత సేపూ తనెవరో తెలిసినా, ఇట్లా కూర్చున్నాడా- ఈ పెద్దయన! బెర్లిన్‌వాలా కళ్ళకు రోగం కుదిరినట్లయింది. గుయ్యారపు గుహ దృశ్యం స్పష్టమై పోతున్నది! బెర్లిన్ మడతల్లా స్వచ్ఛంగా ఉన్న యువకుని హృదయం. ఎర్రటి మరకలను వేటినో పులుముకున్నట్లయింది- కొంచెం సేపు.

"అవును సర్. మిమ్మల్ని కలుసుకోమని నాన్న పంపించాడు. ప్రైవేటు ప్రాక్టీసు పెడదామంటే...

"ఆ... ఆ... తెలుసులే; ప్రైవేటు ప్రాక్టీసంటే మాటలా? అసలు మీ నాన్న నీకు మెడిసన్ చెప్పించటమే పెద్ద ఫూలిష్‌నెస్ కాదూ? తేరగా సీటు వచ్చిందని కాకపోతే... ఏ వాక్యమూ పూర్తిచేయటం, చేయనీయటం పెద్దాయనకు ఇష్టమల్లే లేదు.

* *

డాక్టర్ - "నేను రాసిచ్చిన మందు తీసుకుంటున్నావా?"

రోగి, -"వద్దులెండీ-దానిబదులు దగ్గటమే మంచిదని నిర్ణయించుకున్నను"

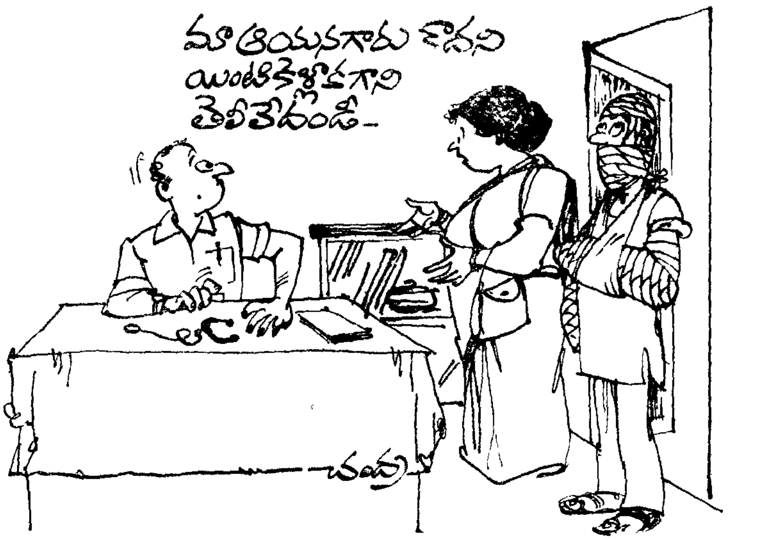

కొడుక్కి కష్టపడి చదువు చెప్పించడం మూర్ఖత్వమా? కోపమొచ్చింది హీరో యువకునికి అదే అడుగుదామనుకున్నాడు- ఎన్నోసార్లు కాలరెత్తి లెక్చరర్లను దబాయించిన డాక్టరు కాని డా॥ గోపాలం నిజమైన డాక్టరు కావాలంటే అట్లాంటి ప్రశ్నలు అడక్కూడదని ఎవరో అతన్ని ఒత్తి పెట్టినట్లయింది "ఆన ఎవరికి మాత్రం ఉండదులెండి" అని మాత్రం అనేశాడు- కాలరెత్తకుండానే, కాలరెత్త వలసిన చేతులు భావి ఉద్యోగం కోసం చాచుకునే ఉండి పోయినై.

"ఆశ ఉంటే సరిపోతుందిటోయి- ఉద్యోగాలు? ఉద్యోగాలు రావద్దూ? ఈ నిరుద్యోగ సమస్యతో ప్రభువులు ఎంతగా సతమతమై పోతున్నారో తెలుసా? ఎన్ని ఎక్ఛేంజిలు పెట్టించాం? నిరుద్యోగి అంటే ఎవరో నిర్వచించమని కమిటీలు కూడా వేశాం కాదుటయ్యా? అయినా ఏం ప్రయోజనం-ప్రతివాళ్లు చదువులు ఉన్నోళ్ళు గాలు అంటూ ఎగబడుతుంటే..." ఈ సారి వీరావేశమే వాక్యాన్ని త్రుంచేసినట్లుంది.

అందరు ఉద్యోగాలకు ఎగబడక కొందరు కొయ్యలు చెక్కుకుంటూ కూర్చోవాలనా ఈయన ఉద్దేశ్యం? అడుగుదామంటే కాలరు పైకెత్తాలి; అందుకేమో చేతులు చాచి ఉన్నాయి కదా! "మరి నాసంగతి" చీమగొంతు, దోమ ధైర్యం తిరిగొచ్చినై.

"చూద్దాం. చూద్దాం. ఖాళీలు రావాలిగా?"

"రూరల్ డిస్పెన్సరీల్లో చాలవాటిల్లో డాక్టర్లు లేరుపండీ గ్రామాలకెళ్ళటానికి డాక్టర్లు ముందుకు రావాలిటూ నేనుసిద్ధమే సర్"

"నీ సిద్ధానికేముందిలె. కానీ రూరల్లోకి నీలాంటి వాళ్ళుపనికొస్తారా?

"మీకా అనుమానం అక్కర్లేదుసర్, గ్రామీణ ప్రజలంటే నాకెంతో అభిమానం నేనువారినెంతో ప్రేమగా..." కట్!

"అదే. అదే. అందుక్కే ఆలోచిస్తున్నాను మీనాన్నా ఇంతే. ఏదో ప్రేమా; దోమా అంటూ పిచ్చిమాటలు మాట్లాడుతుంటాడు. సమాజసోదరులు సింగినాదమంటూ గోలపెడ్తుంటాడు ప్చ్"

ప్రేమ అనురాగం- ఇవి పిచ్చి మాటలా?

సమాజసోదరులు అనటం సింగినాదమా?

కాదనుకున్నాడు- వెర్రినువాలా. అప్పంటారని అర్థం చేసుకోడానికి- ఏదీ- అతనికిది మొదటి ఇంటర్వ్యూకే కదా!

o o o

మొదటి ఇంటర్వ్యూ మొదలైంది.

"అదిసరే నేనొకటి అడుగుతాను నువ్వో గ్రామానికి డాక్టరుగా వెళ్ళేవనుకో. అవైపుకో ప్రజానాయకులు పర్యటన కొచ్చారనుకో అప్పుడు నువ్వేం ప్రోగ్రాం అరేంజి చేస్తావు?

"అదే ముందిసర్; వారికి హృదయపూర్వకమైన స్వాగతమిస్తాం" హుషారుగా సమాధానమిచ్చాడు- ప (పి)చ్చి ఉత్సాహం!

"హృదయ పూర్వకంగానా? మరా స్వాగతం వారుస్వీకరించటానికి అదెంత కర్చవుతుందో తెలుసా? ఆ పైసలన్నీ ఎక్కడ తెస్తావు?"

స్వాగతాన్ని హృదయ పూర్వకంగా స్వీకరించటానికి ఖర్చేమిటి... డాక్టరు గోపాలానికి తెలియదు. కాలేజీలో చెప్పే కార్డియాల జీలో ఇటువంటి హృదయాల గొడవ ఉండదు!

అందుకేనోయి సననేది నీలాంటి వాళ్ళు ప్రభువుల ఉద్యోగాలకు పనికిరాదని. ఆ ఎర్రచీమచూడు... ఎంత కార్యక్రమం ఎత్తుకొచ్చాడో? చూశావుగా"

"ఎత్తేదే ముందిసర్. కరువులు... పాపం కాటకాలు..."

"కరువులా? హ...హా... ఆయనదీ మన ప్రక్క ఊరే మన జిల్లాలో ఇప్పుడు కరువులు క్షామాలు ఉన్నయ్యా హ... హ... హ... చూసైనా నేర్చు

* ఉందిలే మంకాలం *

మెక్సికోలోని 'ఇన్కా' సామ్రాజ్యకాలంలో ప్రజలందరికి తిండి. బట్ట-భలెదొరికేవట.

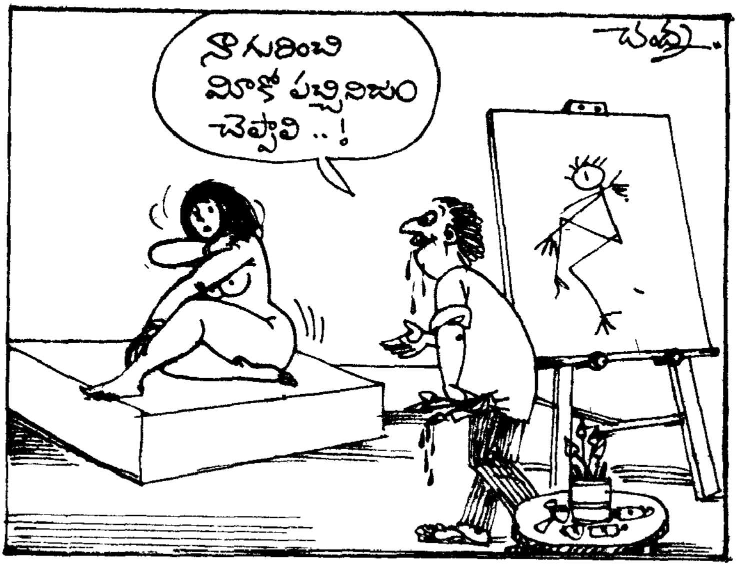

కోవాలోయ్ రేపాయన చూడు. ఈ కరువు కార్యక్రమాల ప్రారంభమంటూ, ఎంత ఉత్సవం చేస్తాడో?"

అవును ఎంత ఉత్సవమైనా చేస్తాడు! ఏనాయకుడినో పిలిచి బలిహారాలు వేయిస్తాడు!

ప్రభువుల కొలువు కావాలంటే తనకీ అట్లా బలిహారాలు వేయడం చేతకావాలన్నమాట. ఎర్రదనం నిండింది-వెర్లిన్ వాలా గుండెలో.

'ఛీ ఇంతకంటే ఇంటికెళ్ళి నాన్నతో పాటు కొయ్యలు చెక్కు కోవడమే మంచిది!'

కాని, సున్నితంగా శవాలనుకోయడం నేర్పారేకానీ కరుకుగా కొయ్యలు చెక్కడం తనకు నేర్పలేదే-కాలేజీలో!

హయ్యో! అయితే శవాలను కోసుకుంటూ బతకవలసిందేనా? లేసిపోని రోగాలేవో ప్రబలినవని ప్రభువుల గ్రాంటులు సంపాదించి, పంపకాలు పెట్టుకుంటూ బతకవలసిందేనా? తన కరాలను అవినీతి కంకణాలతో బద్ధం చేసుకోవలసిందేనా? అంతకంటె...?

అంతకంటె చేయదగినదేమిటో తెలియలేదు డాక్టరు కాని డా॥ గోపాలానికి.

అప్పటికీ గ్రామానికి తిరిగివెళ్ళి తండ్రికి సాయంగా కర్రలు చెక్కాలని చూశాడు. చిత్రికవెంబడి కండలు తెగి వచ్చిందేతప్ప, కొయ్య సాపురాలేదు.

లేదు కొయ్యలాఉన్న ఈ లోకాన్ని తాను; సాపుచెయ్యలేడు. జీవం లేని కొయ్యనుండి జీవం ఉట్టిపడే బొమ్మలను

తయారుచేయలేడు. తనలోఉన్నజీవాన్ని చంపుకుని లోకాన్ని నింపిన కొయ్యలలో తానూ ఒక కొయ్యకావడం తప్ప తను చెయ్యగలిగిందేమీలేదు. ఎర్రబడిన గుండె పాలిపోయింది.

* * *

మెత్తటి ముఖ్‌మల్ పరచినకుర్చీ; కొయ్యదేనని తెలియలేదు, డాక్టరు కాబోతున్న డా॥ గోపాలానికి.

ఫర్వాలేదు. ప్రభువుల ఉద్యోగాలకు పనికివచ్చేపనులు నేర్చుకుంటున్నాడు, అనుకున్నాడు పెద్దాయన... "నమస్కారంసార్"అంటూ; బుట్ట మధ్యలో పెట్టిన కుర్రాయను.

బుట్టలోకి ఎక్స్‌రే చూపినై పెద్దాయన కళ్ళు పైన పండ్లు- క్రింద బాటిల్సు. ఫారిన్‌వల్లేనేఉంది. ఫర్వాలేదు.

"మొన్న మీరు వేసిన చచ్చుప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పనాసార్" మొఖమల్ పరిచిన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. గండుచీమ ధైర్యంతో...హీరోయువకుడు

పేపర్లోంచి కళ్ళు తిప్పకపోయినా, ప్రభువుల ఉద్యోగికాబోతున్న కుర్రాయన పట్టించుకోలేదు ఈ ఆరునెలల్లో కొయ్యకండలు చెక్కుతూ అతగాడు చాలావిషయాలు నేర్చుకున్నాడు. అలాంటి పెద్దోళ్ళు వినకపోయినా అన్నీవింటూనే చూడకపోయినా అన్నీ చూస్తూనే ఉంటారనీ

"ఏంలేదుసర్; సింపుల్...ఏ మహాచికమో మహమ్మారిలా వ్యాపించింది. అని ... నిరోధకం స్కీము పెట్టి ... పర్యటనకొచ్చే ప్రజానాయకులచేత దానికి ప్రారంభోత్సం చేయిస్తేసరి మరిక ఖర్చులంటారా...హి...హి..."

"ఆ...ఫర్వాలేదే"అంటూ బుట్టవంక బుట్టలోని బుడ్లవంక అప్పటికి కన్నెత్తి చూశారు; పెద్దాయన. మనీ, మదిర మగువలవంక ఆశగా చూడడం నేర్చుకోకుండా ఎవరుమాత్రం అంతపెద్దవారు ఎలా కాగలరు?

"ఇదిగో సీతాపతిగారూ. అయ్యగారి కిష్టమని మానాన్న ఆపిల్సుపంపించారు అయ్యగారి ఏ.సిలో పెట్టించండి. అమ్మగారు...హి...హి...హి..." వాక్యం కత్తిరించాడు, కొయ్యలు కత్తిరించలేని డాక్టరు! కొయ్యడాక్టరు!

* * *

చల్లటి సాయంత్రం, మత్తుగా గమ్మత్తుగా ఉన్నగాలి కుర్రడాక్టరు మంచి సరుకే తెచ్చినట్లున్నాడు. పర్వాలేదు. ఇంత చక్కటి సాయంత్రం ... అంత చక్కటి సరుకు...ఇంకింతచక్కటి... పులిపెదవులు తడుపుకొంటూండగా...

"గుడ్ ఈవెనింగు సర్"

మనిషి వికారంగాఉన్నా పలకరింపు కంటె షోగ్గానేఉంది- వెంబడివచ్చిన పడతి.

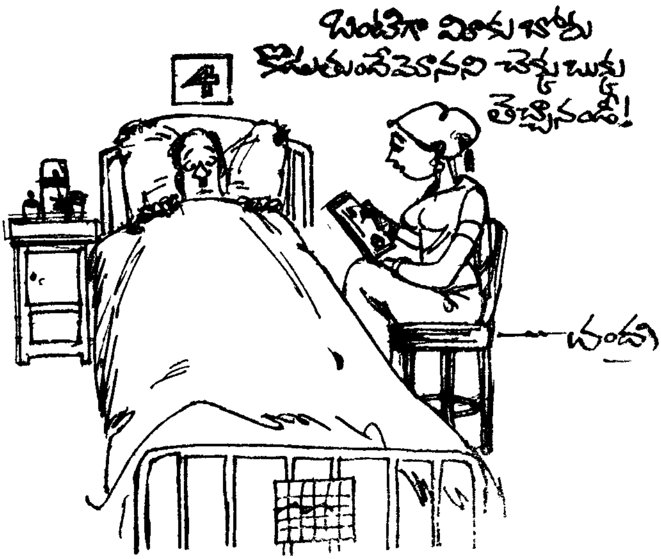

పేపరును వదిలివచ్చిన పెద్దాయన ఎక్సురేకళ్ళు ఆ పడతి చీరెమడతల్లో; రెవిక గుండీలలో దాచుకున్న అందాలను వెలికిలాగసాగినై.

"ఈమె నా ఫ్రెండు సర్. ఓల్డు క్లాస్‌మేట్; ఈ మధ్యనే అమెరికా అదీ వెళ్ళివచ్చింది. గృహాలంకరణ శాస్త్రం ప్రత్యేకంగా నేర్చుకుని వచ్చింది

ఇంటీరియర్ హౌస్ డెకొరేషన్. తమలాంటి పెద్దల యిళ్లు; వాటి డెకొరేషన్లు అవీ చూడాలనివస్తే తీసుకొచ్చాను. అనేక కళల్లో ఆరితేరిన పర్సనాలిటీ లెండి. సకలకళా కోవిదురాలన్నా తప్పు లేదు. వాట్ డు యు సే రోజీ?" షోగ్గా నవ్వాడు, వికారం మనిషి

రెమ్మలు రాల్చుకునేరోజులా సిగ్గుపడి పోయింది సకలకళాకోవిదురాలు.

"డోంట్ బి సిల్లీ; పెద్దంయెదుట అలా పొగడడం...

"ఇట్సాల్ రైట్, పొగిడేవాళ్లు లేక పోతే మనకళకు గుర్తింపు ...హ... హ...హ...ఇదిగో సీతాపతీ, మిస్.రోజీ మనయింటి అలకంకరణ చూస్తారుట మన ఏ.సి అదీ...ఆ...అమ్మగారు." వాక్యం మనిగిపోయింది

"థాంక్యు" వయ్యారంగా లేచి వెళ్ళింది మిస్ రోజీ. జీవితంలో ఏ అనుభవము మిస్ అయిన మనిషిలా కనిపించ లేదామె, డాక్టరుకాబోతున్న గోపాలానికి

ఎర్రగా బంగారుబొమ్మలా శరీరం. ఎత్తుగా, బలంగా పయసు...హంగామా అట్టే చూస్తుంటే ఏ నాటకాల మనిషో...

"హా రి నీ" గతుక్కు మన్నాడు గోపాలం

ఈమె అమెరికా రిటరన్డు అంటా దేమిటీ వికృతం మనిషి ?

ఇది నాటకాల యాక్టరే కాలేజీలో తమతోపాటు "కన్యాశుల్కం"లో మధుర వాణిగా వే సిం ది గా ! నెల రోజులు అప్పుడు కాలేజీ ట్రూపుతో కలిసిఉన్నదీ కళావంతురాలు మొత్తానికీ వికృతం అన్నట్లు సకలకళాకోవిదురాలే పాలి పోయిన కొయ్యగుండె ఏదో వికృతాన్ని చూచినట్లయింది !

ం ం ం

"మరింతకీ మీరొచ్చినపని ...?" ఏదో ఆత్రం కన్పించింది– పెద్దాయ నలో 'మందుకంటే రోగనివారణే ప్రధా నం. ప్రివెన్షన్ ఈజ్ - బెటర్‌దాన్ క్యూర్ అన్న పథకం ప్రభువులుచేపట్టా రుకదా! సకలరోగాలకు నివారణగా పని కొచ్చే చిట్కా మందొకటి మా కంపెనీ తయారు చేసింది_దానికి. సోలో ఏంజెం ట్లుగా తమరుంటే... అహహా... ప్రభు వుకి తమపేరు సూచించారు. తమ రైతే..."

"ఏ మా త్రం మార్జినిస్తారేమిటి?" వ్యాపారం భాష మాట్లాడారు పెద్దాయన "హి...హి...మామూలే నీవో సగం... నేనో సగం... పాతసినిమాపాటే"

"ఇంతకీ కంపెనీ గిట్టుబాటు రేటు ఎంతుంటుంది?"

"సకలరోగ నివారణ కాప్సిల్సుకి గిట్టుబాటు రేటేమిటిసర్...హి...హా... హి... వందకో నాలుగుసరూపాయలుం టుంది మహా అయితే... హ... హి... హ..."

వందనాలుగు రూపాయలా? మట్టి బిళ్ళలు కావుగదా! పాలిపోయిన కొయ్య డాక్టరు గుండె పదునెక్కింది.

"అహ... అయితే వంద సల్ఫైకి మార్కెటు చేస్తే..." పెద్దయనింకా వ్యాపారం భాషవదిలి పెట్టలేదు

"ష్యూర్, ష్యూర్ వ్యాపారంలో నిధులు, సకల..."

సకల కళాకోవిదుడ్ని అంటారేమిటి కొంపదీసి..."హ... హ... సరేమీరు వెళ్ళి ఆ సాంపుల్స్ అవీ పంపించండి మీసకల కళాకోవిదురాలు లోపం ఏం చూస్తున్నారో...హ ...హ... హ..."

సకల కళాకోవిదురాలి తలపులు చక్కలిగింతలై తరలివెళ్ళాడా పెద్దా యన!

ం ం ం

సుడిగుండాల పాలైంది- కొయ్య డాక్టరై పోదామనుకున్న కుర్రాయన మనస్సు గిర్రున తిరిగే బొమ్మలను చూడసాగింది

ఆమెనెవరో గుయ్యారపు గుహలోకి తెచ్చారు

"సర్దార్ ఈ చిన్నది మాజాతిలో

బహుమేలైనది. తమకు నజరానాగా..."

"ఖూబ్, బహుత్ ఖూబ్. మరి మీకూ ఏం కావాలి?" గజదొంగ పెద్ద పులిలా పెదాయి తడుపుకున్నాడు

"ఏం లేదు సర్దార్. మీ ఇలాకాలో నాలుగు పరగణాలు మేముదోపిడీ చేసు కుంటాం సర్దార్. వందకి నాలుగు..."

"ఖూబ్, బహుత్ ఖూబ్ జావో ఐసా కరో. అరేయి బేవకూఫ్... ఈ సిన్న దాన్ని సల్లపి గదిలోకి..."

సీతాపతి చిన్నదాని చెయ్యి పట్టుకు న్నాడు ఎర్రటిచేయి, బలమైనపయసు

ం ం ం

సకల కళాకోవిదురాలి తలపులు చక్కలిగింతలై లోనికెళ్ళాడు- పెద్దా యన. ఇంటీయరు డెకొరేషన్సు విప్పి పరీక్ష చేస్తుంటారు... కాబోలు, గోపాలం కొయ్యగుండె బుస్సుమన్నది ఛీ ఛీ ప్రభువుల ఉద్యోగులుగా రేపు తనూ ఇలాగే స. క కోవిదలను సప్లయి చేయాలా?

చల్లటి సాయంత్రపుగాలి వెచ్చగా తగిలింది డాక్టరు కావడానికి 'మెట్లు' దిగుదామనుకున్న డా॥ గోపాలానికి మొఖమల్ పరచిన కొయ్యకుర్చీలోంచి పొడుచుకొచ్చిన ముక్కోడో అతని హృదయానికి ఖస్సుమని గుచ్చుకొన్నది. వెళ్ళిపోయడు బుస్సుమంటూ గోపాలం డాక్టరు కాదలచుకోని డా. గోపాలం కాలిపోయిన గుండె మళ్ళీ ఎరుపెక్కింది.

ం ం ం

ఎర్రబడి ప్రయోజనమేమిటి? ఉన్న లోకం ఇది, బస్సుమని లాభమేమిటి? తాను పుట్టిన ప్రపంచం ఇది. దీనితో రాజీపడాలా? కసిపెంచుకోవాలా? సాపు చేసుకోవాలా? యునతను ముప్పిరిగొం టున్న మూడు ప్రశ్నలు గోపాలాన్ని చుట్టుముట్టినై.

సాఫవుతుందా?

ఏం ఏందుకు కాదు! నాన్న ఎన్నో కొయ్యలను సజీవమూర్తులు గా సాపుచేస్తు న్నాడు. తాను మాత్రం లోకంలోని కొయ్యముక్కలను ... సమాజసోదరు లను ఎందుకు చైతన్యరాసులుగా రూపొం దించకూడదు?

ఉద్యోగం అందించే ఆనందాలు తన కక్కరలేదు ఈ సకలరోగాశ్రయము లోజీవులను తాను సేవించలేడు.

రేపటి సమాజాన్ని మలచడంలో తాను పాత్రధారి అవుతాడు ఆ పాత్ర తనకు తృప్తినిస్తుంది. మురికి పట్టిన లోకంలోకి ముందు వచ్చిన పెద్దన్నయ్య అదృష్టం తనది రాబోయే చిన్నారి తమ్ముళ్ళకై ఈ లోకాన్ని శుభ్రంచేసి సుగంధపు తెరలను దించుతాడు.

ఎర్రబడిన హృదయం త్యాగారుణి మను ధరించింది. మరో ప్రపంచపు ఉషోదయం ఎర్రగాలేదు. భగవారుణి మతో ప్రభవిల్లింది- డాకూలు, గజదొం గల కథల హీరో గోపాలానికి!

ం ం ం